शिष्टं माकुरुत, किन्तु सर्व्वं विनाशय। यथा 'प्रक्षायतः' प्रकर्षेण क्षीयमाणस्य, दह्यमानस्य, 'इध्मस्य' काष्ठस्य, न कोऽप्यंशोऽवशिष्यते, तद्वत्॥

(४२) अथाभिचरदुपवेषोद्वासने विकल्पितं मन्त्रमाह। "अपसृष्टः परापत। शरो ब्रह्मसंशितः। गच्छामित्रान् प्रविश। मैषां कञ्चनोच्छिष" ॥ २३ ॥ इति। हे उपवेष, 'अवसृष्टः' मयाक्षिप्तः, 'परापत' अपुनरावृत्तो भव, 'शरः' बाणः, हिंसकः, त्वं 'ब्रह्मसंशितः' मन्त्रेण चिह्नीकृतः सन्, एतत्स्थानात् 'गच्छ'। गत्वा च 'अमित्रान्' शत्रून्, 'प्रविश'। प्रविश्य च 'एषां' अमित्राणां, सम्बन्धि किञ्चिदपि गृहादिकं 'मोच्छिषः' अवशिष्टं माकार्षीः॥

अत्र विनियोगसङ्ग्रहः।

'परि'(१) दोहौ परिप्रैषौ 'भूपते'(२) ब्रह्मणो वृतिः।
'अहं'(३) वृतोजपेद्धोदं(*४) उत्करं त्वनुमन्त्रयेत्॥
'चतुस्'(५) तु वेदिसंसृष्टिं 'भूमिः'(६) वेदिकृतिं तथा।
'योमाः'(७) तम्ब यजुश्चोर्णा (†८) वर्हिर्वेद्यास्तृतिं 'चतुः'(९)॥
'अस्मिन्'(१०) तु परिधीन् 'विच्छि'(११) विधृती प्रस्तरं 'त्वयं'(‡१२)।
जुहूपभृद्ध्रुवास्त्वाचो तिसृभिः(१३-१५) 'ऋषभः'(१६-१८) स्रुवम्॥
'इयं'(१९) स्थाली पुरोडाशं यज्ञोऽसी(‖१९)त्यभिसंस्पृशेत्।

---

* 'इदम्' इति प्रतीकम्। ‡ 'त्वयं' इति प्रतीकम्।
† 'ऊर्णा' इति प्रतीकम्। ‖ 'यज्ञोसि' इति प्रतीकम्।